

روز چهل و پنجم: جمعه هفته هفتم (جمعه صلیب)

چون عیسی سرکه را گرفت، گفت: «تمام شد.» و سر خود را پایین آورده، جان بداد. یوحنا ۱۹: ۳۰

عیسی حدود شش ساعت بالای صلیب بود. او پیش از مصلوب شدن شلاق رومیان را تحمل کرد که باعث به وجود آمدن زخم‌های عمیق و خونریزی او شد به نحوی که حتی نتوانست صلیب خود که وزنی حدود ۱۴ تا ۱۸ کیلوگرم داشت را حمل کند. او تمسخر کاهنین اعظم و سربازان رومی و همچنین خیانت یکی از شاگردانش را تحمل کرد. اکثر شاگردانش نیز او را ترک کرده و تنها گذاشتند. ولی اکنون عمل مصلوب شدن و فدا شدنش تمام شد!

کلمات "تمام شد"، تنها برداشتی از معنای متن یونانی است. کلمه استفاده شده در متن اصلی می‌تواند به معنای "به انجام رسیدن" و "به انجام رساندن تمامی شاخه‌های فرعی یک مسئولیت مذهبی" نیز باشد. چه چیزی به انجام رسید؟ عیسی با مرگش راهی را گشود تا ما عادل شمرده شویم (دوم قرن‌یان ۵: ۲۱) تا بتوانیم دسترسی مستقیم به خدا و زندگی جاویدان همراه با او داشته باشیم (عبرانیان ۴: ۱۶؛ ۶: ۲۳). مرگ دیگر نمی‌تواند عیسی را در کام خود نگاه داشته و همچنین قدرتی بر ما نخواهد داشت (اول قرن‌یان ۱۵: ۵۵-۵۷؛ رومیان ۸: ۲). عیسی برای ما زندگی جاویدان و رهایی همیشگی از گناه را به ارمغان آورد (رومیان ۵: ۲۱). او قدرت شیطان و تسلط او بر ما را در هم شکست (کولسیان ۲: ۱۵). چیزهایی که او برای ما به انجام رساند آنقدر زیاد است که نمی‌توان آنها را در یک برگ کاغذ آورد.

عیسی کارهای بسیاری را برای ما انجام داد و گفت تمام شد و روحش را تسلیم کرد. عیسی کنترل همه چیز را تا آخرین لحظه در دست داشت. هیچ کسی جان او را نگرفت بلکه او با اراده‌ی خودش آن را تسلیم نمود. او این کار را در راستای اطاعت از پدر به انجام رساند. عیسی مسیح، پدر و روح القدس تصمیم گرفتند که او جانش را به عنوان کفاره برای بسیاری فدا کند. او این کار را انجام داد تا عشق و محبتش را به پدر و همچنین به انسان نشان دهد.

گاهی انسان به اعماق مخوفی از تباهی فرو می‌رود. عیسی می‌دانست چه چیزی به انجام خواهد رسید و مردم به چه روش‌های زننده و شرم‌آوری از ابتدای آفرینش رفتار کرده و خواهند کرد. او به جای اینکه انسان را به خاطر اینها قضاوت کند، با رحم و دلسوزی با ما برخورد کرد چرا که می‌دانست انسان گم شده و نمی‌تواند مسیر بازگشت به جایی که خداوند برایش در نظر گرفته است را بیابد. او قدرت شیطان در این دنیا برای فریفتن انسان و منحرف کردنش از رابطه با خداوند را می‌دید و از آن آگاهی داشت. ما به اطرافمان نگاه کرده و نفرت و بی‌رحمی انسانهایی که به یکدیگر آسیب وارد می‌کنند را می‌بینیم و به نظر می‌آید که انتهایی برای آن وجود ندارد. در مقابل، عکس‌العمل عیسی، شفقت و دلسوزی است؛ محبتی که جانش را هم فدا می‌کند. تنها چیزی که می‌تواند قدرت تاریکی را در هم بشکند، محبت است. هر کار دیگری همانند اضافه کردن هیزم به آتش عمل می‌کند ولی محبت مثل آب خنک و فراوانی است که شعله‌ها را خاموش می‌کند. ما همراه با پیروی کردن از عیسی باید تصمیم بگیریم دیگران را محبت کنیم؛ به همان شکلی که عیسی ما را محبت نمود! او خودش را فدای ما ساخت تا ما بتوانیم حیات داشته باشیم.

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

یوحنا ۱۹: ۱-۳۷

پرسشها برای اندیشیدن:

امروز چگونه می‌توانم به جامعه‌ام محبت کنم؟

امروز چگونه می‌توانم فداکارانه خانواده‌ام را محبت کنم؟

دعا:

ای خداوند عیسی! متشکرم که مرا محبت کردی؛ که مسیر مخوف صلیب را در پیش گرفتی تا ما آزاد شده و بتوانیم محبت کرده و تو را پیروی کنیم. ای خداوند! کمکمان کن همسایگان و خانواده‌مان را فداکارانه محبت کنیم تا آنان بتوانند تو را در درون ما ببینند. قلبهایشان را لمس کن تا تو را دوست داشته و پرستش کنند. در نام عیسی مسیح، آمین!